

Za PhDr. Olgou Kolaříkovou, DrSc.

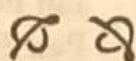
Během loňských Vánoc tiše opustila naše řady PhDr. Olga Kolaříková, DrSc., významná vědecká pracovnice v oblasti psychologie osobnosti.

Narodila se 9. května 1927 v Brně, jemuž zůstala až na roční pracovní působení v Kroměříži věrná po celý život. Na Masarykově univerzitě zde v roce 1951 dosáhla doktorátu z oboru psychologie a pracovala pak jako psycholožka v dětských domovech a zařízeních diagnostického a poradenského rázu. Byla mj. jednou z pracovnic naší první dětské psychologické poradny (založené 1958 v Brně). Od roku 1963 až do svého odchodu do důchodu pracovala jako vědecko-výzkumná pracovnice Psychologické laboratoře ČSAV v Brně. Krátký čas také externě přednášela psychologii osobnosti odborným psychologům na Filozofické fakultě v Brně.

Její vlastní osobnost byla formována demokratickými ideály meziválečného Československa. Velkým mravním vzorem byl jí prezident T. G. Masaryk, jemuž ke 150. výročí narození věnovala monografickou studii (*TGM z pohledu psychologie osobnosti*, 1999). Jejím vědeckým vzorem byl H. J. Eysenck, z jehož koncepce extravertze, introvertze a neuroticismu vycházela ve své vlastní výzkumné práci. Výsledky publikovala ve dvou monografiích (*Problémy struktury osobnosti*, *Perspektivy teorie a výzkumu osobnostních vlastností*). V loňském roce vyšla její poslední práce *Téma osobnostních rysů v psychologii dvacátého století*. Její zájem o osobnost T. G. Masaryka měl hlubší základ (působila např. v brněnské Masarykově společnosti) a byl jistě jednou z příčin, které ji posléze přivedly k zájmu o psychologii náboženství. Odborná jazyková erudice dr. O. Kolaříkové vydala plody mnohaleté práce v česko-francouzském psychologickém slovníku.

Historie přiřkla PhDr. O. Kolaříkové životní úděl v nelehké době. Čelila jí uzavřenosti svého soukromí a vysokými nároky na mravní jednání, osobní i vědeckou poctivost. Zachovala si v ní i za cenu životních a odborných nesnází svou tvář a v naší paměti zůstává jako jedna z osobností, které se zapsaly nesmazatelně do zakladatelské generace naší psychologie.

PhDr. Karel Plocek

In memoriam PhDr. Leopoldy Švancarové

Česká psychologie utrpěla významnou ztrátu, když 20. srpna 2006 náhle zemřela PhDr. Leopolda Švancarová.

Celý život zesnulé byl spojen s rodným Brnem, kde získala základní i středoškolské vzdělání a po druhé světové válce zde začala studovat na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity. Po únoru 1948, v oněch „časech za živa pohřbených“ – jak tuto dobu označil její vrstevník a kolega ze studií na FF MU, básník a překladatel Josef Suchý – byla však ze studia vyloučena fakticky z náboženských důvodů. Následovala pak léta,